

Schack: Ja, jeg kan jo ikke oftere faae Ordet?

Formanden: Er det kun for at gjøre en ganffe kort Bemærkning eller en personlig Berigtigelse, er der Intet derfor til Hinder.

Schack: Nei, hvad jeg havde at anføre, kunde neppe blive saa ganffe kort, saa jeg nok er nødsaget til at undlade at tage Ordet.

Larsen: Da det har viist sig, at et saa stort Antal af Thingets Medlemmer ønsker Afslutning af denne vistnok allerede vidtløftige Forhandling, og da det, som jeg kunde have at anføre, ikke er saa lidet, saa skal jeg opsætte mine Uttringer til et senere Stadium af Sagen.

Monrad: Jeg kan ikke følge den foregaaende Talers Exempel, thi jeg finder mig foranlediget til at gjøre nogle Bemærkninger. Jeg maa nemlig bede erindret, at Gierne af de privilegerede Bagergaarde i Kjøbenhavn have talt et meget alvorligt Sprog. I det Andragende, som de have indgivet, sige de saaledes: „Men hvad vi paaftaae og som Gierne af de om spurgte Gaarde troe os fuldt bespiede til at paaftaae, det er, at man da ei heller skal glemme, at som Grundlovens § 87 kommer før dens § 88, saaledes fordrer ogsaa den sin Anerkjendelse og Virksomhed.“ Fremdeles: „Vi paaftaae at man skal lade vor Eiendomsret ukrænket, og vi modsætte os enhver Foranstaltning, der som Lovudkastet gaaer ud fra den Anskuelse, at vi ikke have noget Privilegium, nogen Eneberettigelse.“ Fremdeles: „Vi paaftaae vor Eneret hævdet enten saaledes, at den lades urørt, eller at den paa grundlovmæssig Maade ophæves — mod fuldstændig Erstatning.“ Hvis nu alle disse Ord, hvorved der gjøres Fordring paa at denne Sag skal behandles som en Eiendomsag, og at Bagerne i Henhold dertil skulde have Erstatning, hvis Alt dette kun er sagt paa Skrømt, saa gjør det mig ondt at jeg har misforstaaet dem; thi jeg troede, at de vare sagte for Alvor. Hvis jeg kom til den Overbeviisning, at det ikke var Alvor, at man ikke havde meent det slet saa strengt, som det her er sagt, idet man blot havde meent, at det hørte til Formen at udtale sig saaledes, og at man altsaa gjerne vilde finde sig i at blive behandlet ikke efter

streng Ret men efter Billighed, hvis jeg siger jeg kom til denne Overbeviisning, saa skulde jeg ikke have noget imod at staae ind paa denne Bei. Forsaavidt dette imidlertid ikke skulde være Tilfældet, maa jeg derimod holde fast paa, hvad jeg har tilladt mig at foreslaae, og som er tiltraadt af en æret Rigsdagsmand for Kjøbenhavn. Der er endnu kun eet Moment, hvorpaa jeg maa henlede Thingets Opmærksomhed ved denne foreløbige Behandling; dette nemlig, at efterat der i Rescriptet af 7de April 1841 af Hans Majestæt, af den dengang enemægtige Konge, udtryffelig er udtalt, at han ingenlunde kunde erkjende, at Bagerne havde erhvervet Ret til, at det stedse skulde have sit Forblivende ved de 50 Gaarde, og, at der altsaa ikke kunde tillægges Bagerne den af dem paaftaaede Eneret, saa har der, efterat dette Rescript er udkommet, fundet en Mængde Omsætninger Sted under dette Rescripts Regimente, om jeg maa bruge dette Udtryk, nemlig en Afhændelse af omtrent 20 Bagergaarde. Det er altsaa aabentbar, at alle de, som have kjøbt deres Gaarde, efterat dette Rescript kom ud, have kjøbt dem i den Troe, at der ikke kunde være Spørgsmaal om, at de havde den samme Rettighed som de andre. Det er ogsaa et Moment, som kommer med i Betragtning. Som sagt, kommer jeg til den Overbeviisning, at alle de af mig nævnte Ord om streng Ret ikke ere meente som de lyde, og der kan jo gives Gierne af de privilegerede Bagergaarde Leilighed til at udtale sig herom, da skal jeg heller ikke have noget imod at gaae ind paa denne Billigheds Bei, og holde mig til Udcastet; men jeg ønsker dog forinden, at disse Herrer paa en eller anden Maade maatte finde Leilighed til at udtale sig for os.

N. Sørensen: Det forekommer mig, at de kjøbenhavnske Bagergaardseiere maa være uhyre stolte af den Opmærksomhed, Thinget viser dem; thi aldrig har man hørt Mage til, at Rogen, hvis Privilegier ere blevne ophævede ifølge Lovgivningen, har kunnet bringe det til en saadan Opmærksomhed (Hør!). Hvor mange Møllere have ikke maattet taale, at deres Mølleprivilegier ere just ikke gaaede tabte, men at mange andre Møller trindt omkring i